

Г-нъ Воеводо,

Никой човѣкъ, който премине границата отъ онѣзи села, въ които бѣхме, да не пуцате никого назадъ да се връща, защото идватъ да шпиониратъ; това да знаете сигурно; тукашнитѣ хора отъ Чипровци знаятъ наздраво, че идватъ да шпиониратъ турцитѣ при Морава и по тѣзи други проходи, гдето пазятъ тукашнитѣ хора като Копиловци, Главановци, Еловица, Мечия, Помажданъ, навсѣкжде е наредено да не се пуца никой назадъ. Не пренебрегвайте това никакъ.

Чипровци
9 юлий 1876 г.

Вашъ
Георги Милетичъ
(Арх. Н. Б. № 8942, папка 67)

— 32 —

Скрита ливада
10 VII 1876 г.
сжбота

Въ 5 часа сутринъта тръгнахме по-нататкъкъ презъ нѣ какви хребети и висоти и съзрѣхме подъ краката си две села, които бѣха пресѣчени съ една доста широка криволичаща рѣка. Селото, което ни бѣше отъ лѣвата страна и малко нависоко, бѣше *Горни Ломъ*, а другото село, което бѣше отдѣсно и малко въ долина, бѣше *Долни Ломъ*; рѣката, която пресичаше дветѣ села, бѣше *Ломска рѣка*. При Горни Ломъ се спрѣхме; тукъ нашиятъ воевода г. Панайотъ даде заповѣдъ на селянитѣ и веднага два вола бѣха убити съ пушка, очистени и сварени. На хората се раздаде хлѣбъ, месо и ракия; тукъ добре си похапнахме и следъ една почивка отъ четири часа тръгнахме по-нататкъкъ. Преминахме трудни висоти и долини, докато стигнахме на едно било, отгдето съгледахме отлѣво, на единъ изстрелъ мѣсто, войска, която идваше къмъ насъ. Тя бѣше доста голѣма и все се приближаваше къмъ насъ. Гледахме съ бинокла, но не можахме да я разпознаемъ, множеството бѣ съ черни дрехи и допустнахме, че сж турцитѣ, които ни гонятъ още отъ ма-настира. Почнахме да търсимъ позиция, понеже приближаването продѣлжаваше все повече.

— 33 —

Затова се утвърдихме на едно пресѣчено мѣсто и чакахме неприятеля; следъ $\frac{1}{4}$ часъ дойде при насъ единъ конникъ, [и каза б. С.] че Филиповата чета е стигнала тамъ на височината. Когато нашиятъ воевода чу това, даде знакъ и ние тръгнахме по-нататкъкъ напредъ. Предъ мръкване стиг-